

Milí Benešováci,

měsíc říjen nám všem nepřinesl moc radosti. Nouzový stav zcela ochromil život v celé zemi, naše město nevyjímaje. Každopádně bych velice nerad navazoval na řadu negativních informací, kterými nás plnohodnotně zásobují naše média. Proto bych se budu věnovat jen záležitostem, které

jsou pro naše město posunem vpřed.

Pečlivě sledujeme rekonstrukci mostu v ulici Českolipská a dle informací od zhotovitele se zatím nevyskytl žádný problém. Práce probíhají dle harmonogramu. Plánovaný termín dokončení 15. prosince je tedy reálný.

Dočkali jsme se i začátku opravy středového ostrůvku náměstí. Prodleva zahájení byla způsobena termínem výroby žulových obrub. Nyní by již nemělo nic bránit hladkému

průběhu rekonstrukce a do Vánoc by střed náměstí měl zářit v nové podobě.

Konečně se také podařilo realizovat výměnu povrchu cyklostezky v úseku Pod Ostrým směrem na Františkov. Investorem byl Ústecký kraj a je třeba poděkovat, neboť původní varianta byla velmi nešťastným řešením.

V těchto dnech bude pomalu instalován náš vánoční strom. Jeho rozsvícení je plánováno na závěr měsíce listopadu. Letos se budeme muset obejít bez tradičního programu. Rádi bychom Vám alespoň atmosféru rozsvícení zprostředkovali v on-line přenosu, o kterém Vás budeme včas informovat.

Závěrem Vám přeji příjemný listopad i přes všechna omezení, které nám doba přináší, ale především pevně zdraví.

Pavel Urx,
starosta města

Nový školní rok v Centru dětí a mládeže aneb jak zvládneme nelehkou dobu

Přišel podzim a s ním také náš pravidelný článek do benešovských novin. Vždy vám v tomto období přinášíme informace o plno akcích, workshopech, školeních, soutěžích a mnoho dalších zajímavostí, které se pojí se zahájením nového školního roku. Letos je tomu ovšem jinak.

První rána do našich životů, a tím také k nám do „domečku“, dorazila v březnu, kdy byl vyhlášen nouzový stav a my byli nuceni ze dne na den zrušit všechny zájmové útvary, akce i naplánované soutěže. Tam, kde to bylo možné, jsme přešli do online režimu, vytvářeli se domácí úkoly v rámci výzev, soutěže apod. Všichni jsme šili roušky pro obyvatele našeho města, nemocnice v Děčíně, Univerzitu UJEP, sociální služby v Děčíně a mnoho dalších. Dále se kmenoví zaměstnanci i externisté zapojili do online pomoci dětem a doučování, nákupů pro seniory a byli k dispozici všude tam, kde to bylo potřeba. Situace se zlepšila v květnu, kdy jsme mohli náš domeček opět otevřít, ale za velmi přísných hygienických i organizačních podmínek. Tam, kde to bylo možné, jsme v kroužcích pokračovali a doufali jsme, že se vše brzy uklidní. Již v tomto období jsem ovšem přišli o mnoho našich důležitých akcí, které byly již naplánované a připravené – ples, mažoretková a taneční soutěž „Benešovský medvěd“, Pohádkový les, tvoření se seniory, velikonoční akce a mnoho dalších.

Netrpělivě jsme všichni čekali na rozhodnutí ohledně letní činnosti a táborů. Naštěstí nakonec vše dobře dopadlo a my s plnou parádou a chutí spustili letní provoz. Přes léto tak proběhly čtyři příměstské a tři pobytové tábory. Obávali jsme se, že o tábory nebude zájem, ale všechny tábory, jak příměstské, tak i pobytové, byly plně obsazeny a my jsme si s dětmi užili úžasné týdny. Věříme, že i počtem letních akcí jsme odlehčili rodičům, pro které bylo jarní období také velmi složité

a vyčerpávající.

Poslední srpnový týden jsem se ukončením táborové činnosti opět vrátili do běžného provozu a s velkou radostí a chutí plánovali nový školní rok. Přišla příprava nových kroužků, kterých je nakonec dohromady rekordních 63, akcí, rozvrhů, soutěží a opět zapojení velkého počtu externistů. Na úplném začátku školního roku začaly trénovat již všechny skupiny TK Respect a mažoretek Ladybirds. Všichni jsme byli připraveni na podzimní soutěžní sezónu, která měla oficiálně nahradit tu jarní a těšení bylo obrovské. Připravili jsme také speciální kroužky pro děti z MŠ, kdy je možnost našeho vyzvedávání dětí přímo v naší benešovské školce a tím pomáháme rodičům si nedělat starosti s tím, jak k nám děti dopraví. Dále proběhly dva velké výlety v rámci projektu Šablon. Nejdříve jsme děti zavezli do pražského muzea Karlova mostu, plavili jsme se po Vltavě a poznávali společně památky a další projektový den byl zaměřen na tvořivé dílny s korálky v Pěnčíně a poznávání silničního provozu na motokárách v Liberci.

Přišlo ovšem další opatření a my museli opět 5. října naši činnost přerušit. Tím naše CDM, stejně jako všechny Domy dětí a mládeže v republice, začíná zažívat nesmírně těžkosti, jelikož se jedná o instituci závislé na počtu přihlášených dětí. Přihlašování na kroužky totiž probíhá vždy do konce měsíce října a tím, že byla všude střediska uzavřena ihned po zahájení činnosti, nikdo nestačil účastníky do činností dopřihlásit. Přesto musíme s obrovskou vděčností všem rodičům napsat, že přestože úbytek účastníků máme, stejně jako všichni ostatní, tak není tak velký, jak jsme se báli a věříme, že tento počet postupně doplníme, až své brány opět otevřeme.

Je podzim, a to je období, které máme nesmírně rádi a plánujeme mnoho akcí. V září měla proběhnout akce na benešovském koupališti „Rozloučení s létem“, na začátku listopadu největší akce

„Na zámku straší“, kterou každoročně navštíví několik stovek návštěvníků, měla proběhnout spousta soutěží, tvořivých akcí, českoněmecké setkání se seniory, předvánoční dílničky, akce pro maminky s malými dětmi, mnoho akcí našich nových kroužků pro školkové dětičky, čertovský rej, a tak bychom mohli jmenovat další a další aktivity, které jsou připravené a jen čekaly na spuštění. Místo toho opět vedeme některé kroužky online, připravujeme videa pro děti plné tvoření, pomáháme s přípravou do školy a na přijímací zkoušky, pomáháme našim seniorům, šijeme roušky, jsme zapojeni do celorepublikových kampaní s cílem pomoci dětem a inspirovat ostatní, vymýšlíme soutěže a další aktivity, které by bylo možné uskutečnit v předvánočním čase. Nezahálíme, naopak vymýšlíme každý den nové věci, jak to dětem zpříjemnit a rodičům ulehčit, ale nesmírně se těšíme na chvíli, až se k nám všichni vrátí osobně.

V tuto chvíli by bylo tedy vhodné připomenout, aby veřejnost nezapomínala na instituce, které v normální době plně pracují ve prospěch města a zprostředkovávají mnoho dalších projektů. Právě naše CDM je nositelem mnoha tradic a smysluplných projektů, jejichž kořeny sahají až do hluboké minulosti. Věřme, že lze najít cestu, jak pracovat v rovině dobrých vzájemných vztahů a společným úsilím si pomoci tam, kde je toho nejvíce potřeba.

Tímto nesmírně děkujeme za vaši obrovskou podporu, milá slova plná pochopení, opravdu si toho vážíme.

Věříme a pevně doufáme, že se situace co nejdřívelepší a my budeme moci připravovat akce, vést kroužky, bavit děti, trávit s nimi prázdniny a opět zažít plno zábavy.

Buďte na sebe opatrní.

Vaše CDM

Václavská výstava drobného zvířectva

Na sváteční pondělí 28. září po roce opět proběhla v našem městečku výstava drobného zvířectva, pořádaná místním spolkem chovatelů. V týdnu před akcí se zahrada v Bezručově ulici postupně zaplnila výstavními klecemi. Tentokrát nám do příprav pěkně zapršelo. Do poslední chvíle nebylo konání výstavy jisté. Vše začala ovlivňovat druhá vlna covidové epidemie, a tím spojené postupné omezování setkávání lidí. Na výstavu se přihlásilo 34 chovatelů. Předvedeno bylo 34 plemen a barevných rázů králíků v počtu 178 zvířat. Holubů bylo k vidění 50 kusů ve dvanácti plemenech a v 34 voliérách bylo umístěno 88 kusů vodní a hrabavé drůbeže.

Zvířata posoudili čtyři posuzovatelé. Letošní expozice klubu chovatelů Stříbřitých malých králíků čítala 53 kusů stříbrňáků všech uznaných barev, kromě

žlutých. Doprovodný stánkový prodej a atrakce pro děti, na které byli návštěvníci z minulých ročníků zvyklí, jsme letos z bezpečnostních důvodů omezili. Na výstavišti měli stánky jen dva benešováci. Stánek s občerstvením zajistil Gorilla team a svoje vlastnoruční výrobky bižuterie zde prezentovala Monika Rauchová. V neděli, kdy probíhalo během dne posouzení zvířat naštěstí již nepršelo. Na sváteční pondělní den vyšlo dopoledne i slunce, odpoledne se postupně zatahovalo a vystavovatelé opouštěli výstaviště se svými zvířaty opět za deště. Ocenění si odvezli tito králíkáři: Miloslav Vlasák – Stříbřitý černí, Jaromír Michel – Stříbřití černí, Soňa Maliariková – Stříbřití modří, Jiří Michel – Stříbřitý havanovitý, František Martínek – Velcí světlí stříbřití, Martin Kalvoda – Čeští luštiči, Josef Nachtmann – Havany, Václav Bělohorec – Durnýští, Martin Netík – Čeští červení a Siamský modří. Holubáři: Josef Ešner – Giganti modří černoprúzi, Berthold Vorlíček – Čeští staváci žlutě sedlatí, Jiří Michel – Kudrnáči červení a Petr Suchý – Rakovníčtí kortláci. Ocenění drůbežníci: Jarmila Parohová – Šumavanky zlaté stříkané, Petr Suchý – Bojovnice Ko šamo, Miloslav Kalvas – Amroksky zdrobnělé krahujcovité.

Spousta okolních výstav a akcí byla již zrušena. Na václavský prodloužený víkend bylo zrušeno konání tradičních poutí po celé zemi. Venkovní výstavy a farmářské trhy měly výjimku. Vše však již bylo na atmosféře akce znát. Na výstavu se přišlo postupně podívat 400 návštěvníků. Ti co přišli, měli možnost se tak vlastně rozloučit s letní sezónou akcí v našem městečku.

Výstavu morčat, která se také stala v našem městečku tradicí jsme původně plánovali na velikonoční termín. Přeložena byla poté vzhledem k omezením na 28. říjen. Avšak nyní nelze takovou akci v uzavřeném prostoru také pořádat. Kdy se naše další výstavy uskuteční, v jakém formátu a zda vůbec, nelze nyní předpovědět.

Na shledanou v lepším čase.

Luděk Smejkal, vedoucí výstavy

Říjnové informace ze školy

Říjen ve škole byl ovlivněn aktuální epidemiologickou situací, zatímco mateřská škola fungovala v běžném režimu, ve škole od středy 14. října 2020 probíhala výuka distanční formou. Veškerá výuka na dálku probíhá v prostředí Microsoft Teams. Všichni žáci obdrželi od školy přístupové údaje k této platformě, některým žákům zapůjčila škola také potřebné vybavení (NTB, tablety) tak, aby se mohli zapojit do online výuky. Ta probíhá v upraveném režimu tak, aby zahrnovala zejména hlavní předměty – český jazyk, matematiku, cizí jazyk a v jednodinové

dotaci také další vyučovací předměty, kromě v ý c h o v . V případě jakýchkoliv problémů se žáci i rodiče mohou obrátit na své třídní učitele a vedení školy.

V průběhu října proběhla také soutěžní kola Logické olympiády. Logická olympiáda pořádaná Mensou České republiky je svým pojetím unikátní soutěží, protože se nejedná o znalostní soutěž, ale o soutěž rozvíjející především schopnost samostatného logického uvažování. Z naší školy se do soutěže zapojilo devět žáků, nejlepší výsledky dosáhli Adam Urban z 5. B a Lucie

Leknerová z 9. B. Všem našim soutěžícím děkujeme za reprezentaci naší školy.

Vážení rodiče, současná situace je pro všechny zúčastněné velmi náročná, velmi si vážíme Vaší spolupráce v této nelehké době. V případě jakýchkoliv problémů týkajících se školy jsme Vám i vašim dětem k dispozici. Přejeme všem hlavně pevné zdraví.

Aktuální informace na stránkách školy – www.zsbnpl.cz

Mgr. M. Šmídová

Turnaj dětí na ukončení tenisové sezóny tenisového klubu MSK Benešov n. Pl.

V neděli 4. října 2020 od 10:00 hod. se měl konat turnaj na ukončení sezóny. Z důvodu noční bouřky a zatopení kurtů měl být turnaj zrušen, ale díky skvělé práci pana správce Straky se jej nakonec podařilo v tento den na omezeném počtu kurtů odehrát, za což patří p. správci velký dík.

Turnaje se zúčastnilo celkem 10 hráčů ve 3 věkových kategoriích a to přípravka, mladší a starší žáci.

Kategorie starší žáci:

Zde se zúčastnili celkem 4 hráči, kteří hráli v jedné skupině, a to systémem každý s každým.

Hrálo se podle tenisových pravidel na 1 zkrácený set a to do 4 gemů. Umístění ve skupině bylo již konečné.

Kategorie mladší žáci:

Zde se zúčastnili také celkem 4 hráči (2 chlapci a 2 dívky), hrálo se také v jedné skupině, jako u starších žáků také podle pravidel tenisu a to na 1. zkrácený set do 3 gemů, i zde bylo pořadí ve skupině již konečné.

Kategorie přípravka:

V této kategorii se zúčastnili pouze 2 hráči (1 chlapec a 1 dívka), ti hráli pouze mezi sebou, a to dvoukolově na 2 sety, které se počítaly stejně jako ve stolním tenise do 11 bodů.

K vidění byla velmi vyrovnaná a napínavá utkání.

U vyhlášení konečných výsledků byl přítomen pan starosta P. Urx, který spolu s trenéry předal dětem poháry, medaile a věcné ceny za jejich umístění.

Zároveň byla tímto turnajem tenisová sezóna dětí zakončena.

Konečné výsledky:

starší žáci:

1. Adam Bárta
2. Samuel Feistner
3. Marek Štípek
4. Jakub Scháněl

mladší žáci:

1. Viola Seifová
2. Lenka Hubená
3. Max Podolínský
4. Martin Tojmar

přípravka:

1. Anežka Provazníková
2. Viktor Sláma

Dále bych touto cestou chtěl poděkovat všem sponzorům, a to konkrétně:

Město Benešov n. Pl.

NBB Bohemia s.r.o. zastoupená p. Z. Váňou
ČEZ, a.s.

p. Jan Vlček-majitel Havana club Děčín

p. Miloslav Pták

Dále rozhodčím R. Provazníkovi, M. Podolínskému a I. Štípkové.

Samozřejmě děkujeme našemu správci p. J. Strakovi s manželkou a všem rodičům za podporu.

Děkuji všem zúčastněným hráčům a přeji jim, ať se neustále zlepšují a tenis je pro ně hrou, která je bude vždy bavit.

Účastníci turnaje dětí k ukončení sezóny

Zpráva od čtenáře

Jsmo velice potěšeni, že se vám, našim čtenářům, líbí obsah našich novin. Největší radost máme, když k nám do redakce přijde zpráva s osobními historkami, které se váží k danému textu nebo fotografii. A to je i náš nejnovější případ. V minulém čísle jsme otiskli historickou fotografii ulice Československé armády z 60. let minulého století. V reakci na ni přišel e-mail od pana Prokopa Dolejšího, který je dlouholetý čtenář Benešovských novin a bývalý občan Benešova nad Ploučnicí.

Přestože pan Dolejší žije již téměř 20 let v Plané nad Lužnicí (Jihočeský kraj), o dění v Benešově nad Ploučnicí se stále zajímá a s radostí si Benešovské noviny prolistuje. Proto jsme se s jeho svolením rozhodli e-mailové psaní i s osobním pozdravem otisknout, abyste si ho mohli přečíst i vy.

Přeji hezký den, jako bývalý "Benešovák" si velmi rád, alespoň 2x ročně, prolistuji Benešovské noviny, abych tady u nás v JČ věděl, jak se ti ze severu mají. V posledním říjnovém čísle mě zaujala historická foto ul. Československé armády z 60. let minulého století, tenkrát se prý však ulice jmenovala Marxova. Moji rodiče se spolu se mnou přistěhovali do Benešova n.PL. v roce 1952 a jinou adresu než, že bydlíme v ulici Čs. armády 122 jsem se jako dítě nikdy neučil a nikdy jinou neznal. Marxova ul. byla tuším pokračováním ČSA od zatáčky vlevo na náměstí, nahoru do kopečka ke kostelu (bráno pohledem 60. let od "řeznictví Myšík" nahoru).

Jednou "Benešovák" vždy "Benešovák" i když nyní pobývám pomalu již 20 let v nádherném prostředí JČ, na břehu řeky Lužnice (v r. 2002 nám sice "trochu dělala vrásky na čele") v místech, která tak miloval bard českého herectví Rudolf Hrušínský, jeho syn Ruda je soused "chatař", bydlel tu i další bard Josef Kemr i prvorepublikový herec a režisér Karel Lamač atd. Ano jde o Planou nad Lužnicí.

Jako bývalý vojenský pilot jsem toho dost procestoval, až jsem nakonec zakotvil v Bechyni a následně zde.

Ještě ke květnovému vydání ben. novin. S milým úsměvem na rtech jsem si přečetl "sloupek" ... Po 26. leté službě v řadách městské policie odchází strážník Karel Štípek, aby se ve svých 70 ti letech mohl nadále věnovat svému koníčku - kulturistice... Karle pamatuješ ještě jak jsme se v roce 1967(?) stěhovali z tělocvičny 1.ZDŠ (v parku) do prostor místního koupaliště, ty "spartánské" podmínky při zvedání "želez"? O tom se jistě těm dnešním "bodybuilding" klukům ani nezdá.

Bud'te všichni zdraví a dobré myslí.

Ing. Prokop Dolejší

Planá nad Lužnicí

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem naši čtenářům za přízeň, kterou nám prokazujete. Bez vás by to nešlo a my vám za to moc děkujeme.

Vaše Redakce

*Planá nad Lužnicí,
Autor: Jitka Erbenová (cheva)*

*Planá nad Lužnicí,
Autor: Jitka Erbenová (cheva)*

Z jednání rady města dne 12.10.2020

Rada města projednala:

- Svěření pravomoci tajemníkovi stanovit úřední hodiny městského úřadu podle ustanovení §102 odst.3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, městskému úřadu, vzhledem k opatřením k řešení rizika nákazy SARS-CoV-2-COVID-19.

Z jednání rady města dne 14.10.2020

Rada města projednala:

- Vydání prohlášení vlastníka pozemků p.č. 1257/7 a 1257/15 v k.ú. Benešov nad Ploučnicí, které budou dotčeny stavbou: Budování a modernizace měřících stanic ČHMÚ, LG Benešov nad Ploučnicí – Ploučnice od města Benešov nad Ploučnicí pro ČHMÚ.
- Vydání souhlasného stanoviska od města Benešov nad Ploučnicí pro společnost ČEZ Distribuce, a.s., Děčín k plánované úpravě stávajícího vzdušného vedení VN a umístění nového opěrného bodu, beze změny ochranného pásma na pozemek p.č. 405/17 v k.ú. Františkov nad Ploučnicí.
- Dodatek č. 2 o spolupráci č. S2014008 ze dne 14. 2. 2014.
- Návrh a uzavření smlouvy o umístění komunikační sítě mezi městem Benešov nad Ploučnicí a společností CETIN, a.s. Praha, jejíž předmětem je umístění sítě elektronické komunikace.
- Návrh a uzavření nájemní smlouvy jejíž předmětem je pronájem části pozemku p.č. 1263/2 o výměře 85 m² v k.ú. Benešov nad Ploučnicí.
- Zprávu ředitel ZŠaMŠ Benešov nad Ploučnicí, příspěvkové organizace o činnosti zařízení v souladu s vydanými nařízeními vlády ČR – zamezení šíření COVID 19.
- Statické a stavebně technické posouzení stávajícího objektu, č.p. 43, náměstí Míru.
- Rozhodnutí o nejvhodnějším uchazeči o zakázku „Benešov nad Ploučnicí – Stavební úpravy cesty a předprostoru hřbitova – I. etapa,“ kterým se stává stavební firma HANTYCH s.r.o., Jánská 111.
- Udělení výjimky ze Směrnice č. 8/2016 Zásady postupu při zadávání veřejných zakázek a na základě poptávky odboru MIŽP a doručených nabídek rozhodla o zadání akce „Rekonstrukce lávky u koupaliště – projektová dokumentace pro SP“ – projekční kanceláři KH Mosty, Ing. Naděžda Hájková Česká Lípa.

Křížovka

Tajenka

Jelikož je v tomto čísle rozhovor s panem Pulcem, bude i dnešní tajenka, netradičně, věnovaná jemu. Čtenář si už nejspíš všiml, že kromě různorodých koníčků se pan Pulec zabýval i různorodými obory. Kromě vodního slalomu a vědecké práce se dlouhá léta věnoval i dělnickým oborům nebo řízení firmy. Vyzkoušel si tak výškové práce, sváření či restaurátorství. Dlouho dobu byl v České republice jediný, který zvládal zlatit z lana. Díky tomu sundával a zajišťoval restaurování sochy (viz tajenka) z budovy (viz tajenka). Přestože dělal postgraduál pro památkovou péči na Filozofické fakultě UK a měl podanou žádost na restaurátorskou licenci opravňující k práci na památkově chráněných dílech, získání licence v důsledku změn spojených s rokem 1989 nedokončil. Věnoval se vedení firmy.

Luštili jste v říjnu dobře?

Mariánský sloup na benešovském náměstí (mylně občas vydávaný za morový sloup) se sochou Panny Marie, dívající se na kostel, je z roku 1745, vznikl tedy před 275 roky. Na nárožích má sochy sv. Josefa, Floriána, Jana Nepomuckého a Františka Xaverského. Autory sloupu jsou František Thune z Verneřic a Wenzel z Markvartic. Použitým materiálem je křídový pískovec, výška sloupu je 14,5 metru.

		SVOJE	BÉLOBA			NĚM. TAK	MAYROVY INICIÁLY	MĚKKÁ HUDEBNÍ FONIKA		
	OZNAČENÍ SPIRÁLNÍ GALAXIE 7N. CNU			UKAZOVACÍ ZA JIMENO	SPOLEČNÉ JIMENÍ MANŽELŮ JF MOŽNO				VYDÁVAT SLUCHY ZVUK	ZN. ELEKTRON. VOI TU
1. část tajenky										
OBJEV						REG	ANGL. NAHORU			
		SPOJKA (KNIŽNĚ)	NĚM. NOVÝ MANITEL OSLŮ				INIC. HERCE SOBOTY OHRADA			VÝPOČETNÍ TECHNIKA (ZK-)
	VÁHAVY SOUHLAS SLOVEN. CO			KLUB ANGAŽOVANÝCH NĚLSI HANŮKŮ	INICIÁLY PICASSA NÁZEV PRÍBĚV E			TELEVIZE DOPS		
2. část tajenky						JURVAT	MPZ NFPÁLU			
MINOŽSTVÍ OBJEKŮ NAD URČITÝM MÍSTEM										
		PRŮZKUM VĚŘEJNÉHO MÍNĚNÍ ROJACE							SMYSL NOST	ČESKÝ PREZIDENT
	KOMŮV HOZMNŮŽOVAT			PRIMÁT			MADARSKÝ ZÁPŮR MOJI			
INICIÁLY TLUČNĚHO			MA LINDA NA NÁBYTEK	ODHADEM	STUPĚŇ CITLIVOSTI FILMU	ROZMĚR JEDNOTKA SVĚTLILNĚHO JASU				
3. část tajenky								ZV. OSMIA POLENKU		
ZAKOUŘIT							ZKR. PESETY STARÁ ŠVĚD. OBJEM. MIRA			
FRACÍ ZNAMKA						ANGL. SPRÁVEDLIVÝ SPZ BRNA- MĚSTA				
SLOVEN. JINAK										
EGYPT. ŽALIV						4. část tajenky				
						ŘÍZK. PLŮČNÝ				

Zpráva o činnosti městské policie Benešov n. PL.

Městská policie Benešov nad Ploučnicí se za uplynulý měsíc říjen zaměřila zejména na kontrolu nařízení vlády ČR, kontrolu hřbitova v době Dušiček a obecnou kontrolu dodržování klidu a pořádku. Začátkem měsíce se Městská policie taktéž podílela na zajišťování krajských a senátních voleb a zároveň v případě potřeby asistovala volebním komisím.

V tomto měsíci bylo přijato 37 různých oznámení na služební telefon. Mezi nejzávažnější oznámení patřilo:

- rušení nočního klidu
- mezosousedské spory
- slovní napadení mezi sousedy
- poškození vozidla
- otevřené vozidlo s podezřením, že je odcizené
- napadení

- zamezení vstupu do bytu, kde oznamovatelka bydlí

Policie taktéž přijala oznámení týkající se zamořeného okolí kouřem a černou skládkou.

Mimo tato oznámení Městská policie asistovala třikrát v případech pomoci seniorů a dvakrát v případech řízení dopravy. Bylo řešeno 5 událostí v souvislosti s odchycením zvířete.

Za MP - Jan Svatoš.

Z historie spolku chovatelů ve městě, 1. část

Od roku 1985 do jara roku 2004 naše organizace sídlila nedaleko dnešního výstaviště na Děčínské ulici ve směru k benzinové čerpací stanici. Jednalo se původně o pole, které náš Spolek měl pronajaté od Strojní traktorové stanice v 50. letech.

Členové spolku zde tehdy pěstovali obilí pro potřeby svých chovů. Později tento pozemek přišel pod správu Místního národního výboru. Na konci sedmdesátých let zde vznikl záměr vybudovat řadové garáže pro nedaleké právě dokončené sídliště. Na parcele byla

postavena jedna řada garáží, záměr dobudovat další dvě řady se již neuskutečnil. V roce 1985 byl zbylý pozemek přidělen našemu Spolku do trvalého využívání. Postupně jsme zde vybudovali o víkendech dřevěnou klubovnu pro 30 lidí s kuchyňkou a skladem výstavního fundusu. O něco později jsme postavili pevné přístřešky pro provoz tomboly a občerstvení.

V polovině devadesátých let jsme se rozhodli zrealizovat projekt výstavby zděného sociálního zázemí pro návštěvníky a personál výstav. Začátkem

milénia vznikl záměr toto místo připojit k nedaleké průmyslové zóně a vybudovat zde výrobní haly s manipulačními komunikacemi. Museli jsme, ač neradi, tento areál opustit. Tento záměr, jak se později ukázalo nevyšel, a toto místo je stále nevyužité. Naším novým a stávajícím působištěm se stala zahrada bývalé České školy, později jeslí, dnes bytového domu v Bezručově ulici, kde pořádáme svoje akce dodnes.

Luděk Smejkal

foto Luděk Smejkal

Snímek výstaviště z roku 1990

foto Jaroslav Dostál

Tehdejší kolektiv benešovských chovatelů

Příroda se pomalu ukládá k spánku a my děkujeme všem, co se k ní chovají dobře

Hlavní sezona je pro letošní rok skončena, je listopad, nádherně zbarvené listí postupně opadá a příroda se připravuje na zimní spánek. Do některých řek se vracejí v průměru metroví lososi. Letošní rok byl oproti jiným zvláštní. V důsledku různých omezení pro Covid19 se do naší české přírody vydalo nezvykle velké množství lidí. To také zanechalo své následky, protože ne každý se chová podle pravidla „Co si přinesu do přírody, to z ní také odnesu.“ Po takových návštěvnicích se pak musí najít někdo, kdo to uklidí. Coby dobrovolní strážci přírody tak činíme, i když opravdu není příjemné sbírat použité „papírové“ kapesníky, odhozené jednorázové roušky, ale i prázdné PET lahve, plechovky od nápojů, obaly

od oplatek či bonbónů a podobně. Je zvláštní, že se někdo vleče s plnou lahví do lesa, a když je prázdná, tedy lehká a dá se stlačit, aby nezabírala mnoho místa, tak je pro dotyčného tak „těžká“, že jí musí zahodit.

Zmíníme se o letošní novince, kterou jsou zahozené jednorázové roušky. Ty šňůrky, které se dávají za uši, jsou mimořádně krutou pastí pro živočichy, kde často dochází k svázání jejich nohou, ke škrcení po navlečení na krk, k zamezení úniku před predátory...

Chceme zde velice poděkovat všem, kteří dodržují nepsané pravidlo kulturního člověka a svůj odpad si z přírody odnesou a následně jej roztřídí na druhotné suroviny. Zvláště bychom chtěli poděkovat všem, kteří když jdou do přírody, mají s sebou v kapse či batohu prázdný pytel na odpadky a když najdou něco, co do přírody nepatří, tak to seberou a odnesou do nejbližší sběrné nádoby na odpad. Letos jsme takových lidí viděli již více. V jedné ruce košík s houbami, v druhé ruce naplněný pytel s odpadky po těch, co toho nejsou schopni. Těšíme se na další příjemná setkávání v naší krásné přírodě!

Benešovští strážci přírody **Ota Dračka, Antonín Vorel, Radek Musil**

„Jsem člověk, kterého nebaví se neposouvat dál“

Naši čtenáři si jistě vzpomenou, že minulý rok (taktéž v listopadovém čísle) vyšel v Benešovských novinách článek o panu **Zbyňku Pulcovi**, olympionikovi a našem spoluobčanovi, kde se mohli dočíst o jeho historii (nejen) s vodním slalomem. Rok se s rokem sešel a my jsme se rozhodli opět navštívit pana Pulce, který nás s vřelostí přijal. A jelikož jedno moudré rčení starořeckého filozofa Herakleita z Efezu říká, že „nevstoupíš dvakrát do téže řeky“, i my se rozhodli primárně soustředit na jiné téma než je vodní slalom (i když během rozhovoru mnohokrát došlo i na něj). A tím, možná i díky současné pandemické situaci, byla další velká vášeň našeho respondenta, cestování. Proto se pohodlně usadte a pusťte se do čtení.

V článku z minulého roku je možné se dočíst, že jste procestoval přes více jak 60 zemí. Co vás k cestování přitáhlo?

Tak všechny mé cesty nebyly pouze z mého zájmu o cestování, ale mnoho z nich bylo v souvislosti s mým sportováním a později i s mojí pracovní činností. Měl jsem totiž firmu, která se zabývala dodávkami investičních celků do zahraničí, takže za klienty jsem musel dojíždět. Byly to především cesty do zemí bývalého Sovětského svazu, kde jsem např. realizoval rekonstrukci banky uprostřed Něvského prospektu v Sankt Peterbugu. Má první cesta do zahraničí byla na závody v Tacenu u Lublaně v tehdejší Jugoslávii, kam jsem jel jako člen oddílu vodního slalomu Slavia VŠ Praha. To mně bylo 14 let. Další rok jsem se stejnou vodáckou výpravou jel na Mistrovství Francie ve francouzském městě Thonon, nedaleko od břehu Ženevského jezera. Od toho se to začalo. Pro mladé lidi v té době byla jediná možnost cestovat do zahraničí bylo se sportem. Soukromé cesty byly prakticky nereálné člověk musel získat nejprve tzv. devizový příslib od banky a na jeho základě požádat o výjezdní

doložku a tu mu buď vydali nebo nevydali. Častěji nevydali. Později, jsem se účastnil i tří expedic, v jedné z nich jsme sjížděli jako první cizinci horní tok řeky Leny na Sibiři, což bylo zhruba 450 km neobydlenou tajgou. Ohromná a nádherná záležitost.

Přestože jste začal cestovat hlavně za sportem, později, jak jste sám řekl, jste začal cestovat i z jiných důvodů. Je nějaké místo, které si vás ihned získalo a rád byste se tam vrátil?

Vždy jsem měl rád oblasti tvrdé přírody. Velmi se mi líbí zmiňovaná Sibiř. Taktéž se mi hodně líbila Sahara, kde jsme lezli např. na Iharen u nejjihnější Alžírské oázy - Tamanrassetu a byli se podívat v Tassiliu na kresby popisované např. Erichem von Danikenem. Každopádně země, která mi asi nejvíce přirostla k srdci je Austrálie. Poštěstilo se mi tam být dvakrát a při druhé návštěvě jsem si zde i několikrát půjčil letadlo, protože jsem v té době vlastnil pilotní průkaz. Létal jsem tak i nad Austrálií. Je to úžasná země, i když je tam mnohem tvrdší život, na který je třeba se připravit a zvyknout. Při tomto pobytu jsem se dostal i na Heron Island ve velkém bariérovém útesu. Rozhodně, pokud mi to zdravotní stav dovolí, bych se do tamějších pouští, ale i na bariérový rif rád podíval znovu.

Austrálie je hodně známá hustě osídlenými moderními městy na pobřeží a divokým vnitrozemím plného pouští a buší. Co vás z toho přitahuje víc?

Rozhodně vnitrozemí. V Austrálii jsou rozsáhlé pouště. Ale i ostrovy Velkého

Sahara

bariérového útesu jsou nesmírně zajímavé. Osobně jsem se do těchto oblastí moc nedostal, protože mé návštěvy trvaly poměrně krátkou dobu. A tak zatím co při mé první návštěvě Austrálie v roce 1978 jsem se dostal do pouště, ale i projížděl hořícím bušem, při druhé návštěvě jsem zde zastihl konec období dešťů, které bývá v této oblasti jednou za několik let. Při pohybu v přírodě je také potřeba věnovat neustálou pozornost kam šlapete, kam saháte apod. U přítele, australského vodního slalomáře Johna Egra, který měl domek blízko Sydney, jsem byl varován, že mám dávat pozor, když jdu do kadibudky na zahradě, že tam zrovna minulý týden zabil jednoho z nejjedovatějších hadů (Black snake). Podíval bych se rád i do Arnhémské země vydělené Australcům, původním obyvatelům Austrálie. Vstup je však možný jen na zvláštní povolení, které je možné získat pouze v hlavním městě Cambeře.

Další cesty do Austrálie jste poté už neplánoval?

V 80 letech minulého století jsem připravoval do Austrálie expedici. Všechno jsme už měli připravené, ale nakonec z toho sešlo. Spoléhal jsem totiž na Krátký film, který se měl v těchto oblastech natáčet, kdy za režiséra a kameramana měli uhradit část potřebných devizových prostředků. Bohužel těsně před odjezdem, když už jsme měli objednanou dopravu, nakoupila Československá televize velký balík programů přímo z Austrálie a o chystaný film opadl zájem. Tím pádem celá expedice zkrachovala.

Do zahraničí jste se dostal i později kvůli práci. Co jste dělal?

Myslím, že jsem toho dělal opravdu docela hodně. Po odchodu z Fyziologického ústavu, kde jsem se věnoval vědecké práci v oboru neurofyziologie, a po úmrtí mého

pokračování na str. 9

Pokračování rozhovoru se Zbyňkem Pulcem

nadřízeného Doc. Figara, držitele Zlaté medaile z EXPO 1958 v Bruselu, jsem byl prakticky „odejit“.

Začal jsem proto profesionálně na plný úvazek pracovat jako výškový specialista. Doté doby jsem výškové práce dělal jen doplňkově, abych uživil rodinu. V souvislosti s tím jsem musel postupně zvládnout řadu oborů, protože jedna věc je se dostat na laně na místo práce a druhá věc je práci řádně udělat, a tak jsem mimo jiné musel zvládnout alespoň něco z klempířiny, zámečnickiny, svařování elektřinou i plynem a později jsem se začal zabývat i restaurováním, kdy jsem se naučil i pozlacování plátkovým zlatem. Jsem člověk, který potřebuje se stále něco nového učit a poznávat. Už v roce 1989, kdy to začalo být možné jsem začal podnikat. Po roce 1989 jsem pak začal i zaměstnávat lidi. Poprvé jsem ale pracoval pro zahraniční firmu v roce 1989, kdy jsem se podílel na rekonstrukci fasády budovy Motokovu v Praze na Pankráci. Měl jsem jim tam jednou ročně z lana okna u požárního schodiště, což bylo 102 m vysoko. Při tom jsem zjistil, že jim odpadávají kusy betonových panelů, což byl problém, protože mohly někoho zabít. Výsledkem jednání bylo to, že Motokov podepsal smlouvu se zahraniční společností na sanaci obvodového pláště. Když zástupce této firmy zjistil, co ve výškách já a 3 další mí kolegové

umíme, mně nabídli, abych tu práci pro ně udělal jako celek. A to tehdy ještě nebylo možné, protože by to bylo posuzováno jako nedovolené podnikání. A tak jsme já a 3 další pro ně dělali jen některé práce na dohodu. Mimochodem jsem přesvědčen, že jsme byli v Československé republice první, kteří stavěli dnes tak oblíbená rámová lešení. To jsme se naučili od německých lešenářů, kteří čas od času přijížděli přemísťovat lešení a závěsné lávky. Po jejich třetí návštěvě jsme jejich práci zvládali dělat sami.

Takže do zahraničí jste se se svou prací podíval až jako podnikatel?

Ano. Ve společnosti jsme vyvinuli nový systém skladování velkých peněžních hotovostí a dalších cenností pro národní banky, který jsme patentovali v řadě zemí mj. i v Rusku, ale i USA. Toto a některé další části systému příjmu, zpracování a výdeje peněžních hotovostí jsme dělali ve všech pobočkách České národní banky. Ale nejen proto jsem začal více lézat i do zahraničí. V té době jsem si uvědomil, že i komerční banky v ČR budou mít vše hotové a z jejich strany nebude o naše služby další zájem a žádní jiní platící zákazníci tady nebudou, protože v té době takřka všichni dlužili všem. Tudíž jsem pozornost přesunul do jiných zemí.

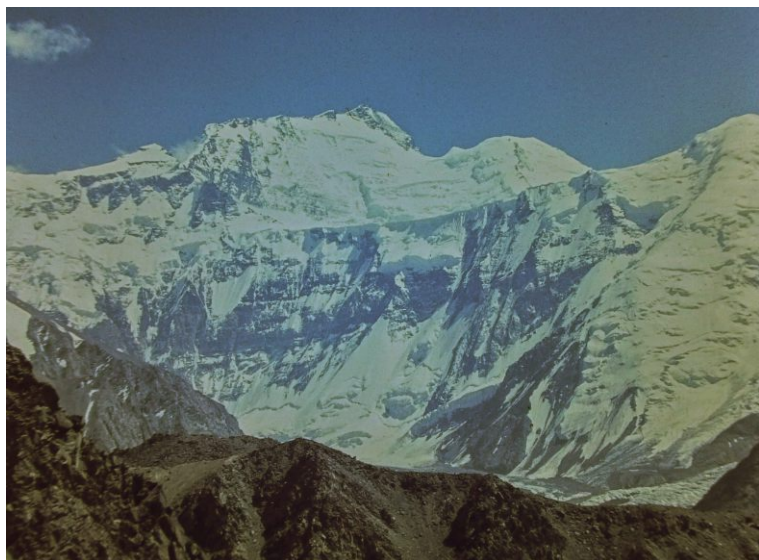
Do jakých konkrétních zemí jste se obchodně dostal?

V podstatě jsem se nejdříve dostal

na Ukrajinu. Odtamtud následovalo Rusko, kde jsme stavěli například pobočku Zapsibkombanky v Nadymu v severozápadní Sibiři, což je první město na plynovodu vedoucí až do Čech. Později jsme pak realizovali menší dodávky do Moskvy a v Saint Petersburgu jsme dělali dvě banky. A následovala pak dodávka pro Národní banku v Ázerbajdžánu a připravovali jsme práci i pro národní banku Sýrie, k podepsání smlouvy však nedošlo v důsledku lumpáren některých států EU. Mezi další země, které jsem z pracovních důvodů navštívil určitě patří např. pobaltské státy (Litva, Lotyšsko a Estonsko) dále pak Kazachstán, Uzbekistán, Kyrgizie, ale i Burkina Faso, Filipíny, Egypt a další.

Na závěr bych se rád zeptal na ještě jednu otázku. Jsou nějaká místa, které jste ještě nenavštívil a rád byste se tam jel podívat?

Rád bych se podíval do Jižní Ameriky, ale na to nejspíš už asi nedojde. Zajímavé by bylo dostat se na tichomořské ostrovy. A také jsem se vždy toužil dostat se do Antarktidy. To už je, ale dnes spíš komerční záležitost, a to je to, co mě osobně neláká. Vždy jsem byl ten typ člověka, co si potřebuje vše aktivně organizovat sám. Doufal jsem, že bych tyto cesty mohl zvládnout po odchodu do důchodu, ale bohužel Parkinson, se kterým se potýkám již 13 let, mi to asi nedovolí.

Stít Komunismu z ledovce Moskvina

Minimatylda

„Naší prioritou je kvalitní vzdělávání na Děčínsku“

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Co je MAP a jaké jsou aktuální informace k jeho realizaci

Místní akční plán rozvoje vzdělávání (MAP) je projekt realizovaný v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání (OP VVV), jeho realizátorem je MAS Labské skály, z. s. ve spolupráci se Statutárním městem Děčín. Projekt je zacílený především na spolupráci všech aktérů, kteří zasahují do vzdělávání dětí a žáků do 15 let. Zahrnuje oblasti předškolního a základního vzdělávání, zájmového a neformálního vzdělávání. MAP vytváří motivující prostředí pro spolupráci nejrůznějších subjektů, které v oblasti vzdělávání mají co říci, pro školy, zřizovatele, organizace zájmového a neformálního vzdělávání, regionální odborníky z pedagogické praxe atd. Všechny tyto subjekty se mají možnost vyjádřit k tomu, jak to v regionu v oblasti vzdělávání funguje, na co se zaměřit, co je třeba udělat...MAP umožňuje přinášet novou inspiraci do území a přenášet dobrou praxi i z jiných regionů.

Realizace samotného projektu už na území ORP Děčín běží čtyři a půl roku. Za tu dobu jsme už uskutečnili celou řadu vzdělávacích akcí, jak pro děti a žáky, tak pro jejich rodiče a v neposlední řadě pro pedagogické pracovníky ze všech zúčastněných škol. Pro ředitele a učitele jsou aktivity MAP příležitostí k vzájemným konzultacím, k výměně zkušeností a spolupráci. Pro zřizovatele škol je to možnost navázání spolupráce zřizovatelů v území MAP a možnost vyměňovat si zkušenosti.

Na základě spolupráce a otevřené diskuse s místními aktéry ve vzdělávání jsme vytvořili základní dokument MAP – Strategický rámec MAP, který vychází z potřeb místních škol, školských zařízení a organizací zabývajících se vzděláváním a určuje rámec, v němž se bude vzdělávání na Děčínsku v dalších letech rozvíjet. Dokument je v souladu

s upřesňováním priorit ve vzdělávání aktualizován.

Nyní spolupracujeme se 49 školami z území (MŠ, ZŠ, ZUŠ) a neziskovými organizacemi. Se všemi intenzivně a pravidelně komunikujeme a zjišťujeme jejich potřeby, které se snažíme do dokumentu MAP začlenit.

Dokument mimo jiné slouží také jako podklad pro zacílení výzev v rámci OP VVV a je na něj navázána možnost čerpání dotací do infrastruktury ve vzdělávání z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) a to jak v rámci individuálních projektů, tak i integrovaných projektů podporovaných v rámci výzev MAS Labské skály, z.s.

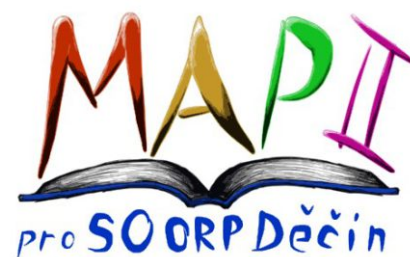
Novinkou letošního školního roku je zahájení „Mapácké putovní knihovny“, která vznikla v prostorách dětského oddělení Městské knihovny v Děčíně. Na oddělení děčínské knihovny jsme díky výborné spolupráci zřídili zvláštní sekci, která obsahuje atraktivní knižní tituly pro I. a II. stupeň základních škol z ORP Děčín. Putovní knihovna nabízí celkem 300 knih, které si mohou zástupci základních škol z ORP Děčín zapůjčit zdarma, a zároveň umožňuje využívat čtenářské besedy vedené lektorkou Evou Kubšovou, která má „Mapáckou putovní knihovnu“ v rámci MAPu na starosti. Touto aktivitou se snažíme vzbudit zájem žáků o knižní tituly, motivovat je k četbě a tím podpořit čtenářskou gramotnost žáků.

Aktuálně je v realizaci projektu rozpracováno několik dalších vzdělávacích aktivit, které jsme opět bohužel museli vzhledem k nouzovému stavu a nařízení vlády ČR odložit (COVID-19). Většina z těchto aktivit je nyní plánována na jaro 2021. V tuto chvíli je pro školy opět aktuální on-line výuka. Stejně tak jako na jaře se budeme snažit školám zprostředkovat informace k on-line výuce, ale zejména podpořit spolupráci a výměnu zkušeností mezi školami v této oblasti, šířit příklady dobré praxe, jak v této situaci postupovat, sdílet, co se školám v on-line výuce osvědčilo a co jim pomohlo a zároveň co jim v této nelehké situaci přineslo nejvíce problémů.

Všechny plánované aktivity s aktuálními informacemi naleznete na webových a facebookových stránkách projektu - <http://www.mapls.cz/map-ii-pro-so-orp-decin/>.

H. Blažková, hlavní manažerka projektu MAP II pro SO ORP Děčín

Benešov nad Ploučnicí a brambory

Brambory byly objeveny po Kolumbově příchodu do Ameriky, tedy po roce 1492. Poté se postupně začaly šířit po celé Evropě. V roce 1560 ve Španělsku a 1586 v Anglii. Německo a Rakousko se k nové plodině stavělo konzervativně a rozšířily se zde až v 17. a 18. století. Nejranější zmínka o bramborech ve střední Evropě pochází z roku 1620, kdy s nimi v Norimberku obchodoval lazebník Izák Makerl. Ve městě Bieberau v Hesensku se brambory běžně jedly roku 1648.

Do Čech je údajně po třicetileté válce přinesli františkáni, kteří se přistěhovali z Irska do Prahy. Jako všude jinde pěstovaly se pak brambory i v severních Čechách. František Focke (libouchecký kronikář), uvádí, že listiny z Jílového mluví roku 1717 o bramborových hlízách, pašovaných tam z Německa.

Zámecký správce v Benešově nad Ploučnicí Augustin Schmied pěstoval v roce 1715 brambory na zahradě a o výsledcích informoval svého pána, děčínského hraběte Thuna. Sazenice získal od obchodníka z České Lípy. Pokusy byly zřejmě zdařilé, neboť roku 1722 nařídila hraběnka Filipína, aby se brambory pěstovaly na panských velkostatkách a selských polích. Roku 1726 si stěžuje obecní písař v Růžové na špatnou úrodu zelí a brambor. V Dobrné a Horních Habartících je první zpráva o bramborech z roku 1738. Poměrně pozdě zdomácněly

Marie Filipína Thunová, roz. z Harrachu.
(zdroj: Děčínské vlastivědné zprávy)

brambory na Verneřicku. Rychnov měl první brambory roku 1753. O sedm let později čteme v radní knize, že se sklízely brambory červené, v roce 1763 bílé, roku 1786 anglické a francouzské. Je vidět, že se Rychnovští zabývali pěstováním brambor vážně a soustavně.

Z roku 1904 se zachovaly zprávy o poměrně velkém počtu brambor velikosti dětské hlavy a vážících kolem 3/4 kg. Brambory zbavily Evropu hladomoru a vyhnaly kurděje.

Vladimír Šeřl, facebook.com/historiebnpl

Útěky z ráje

Nedlouho po tzv. Vítězném únoru se některým našim občanům nový režim začal zajídat, a tak se snažili uniknout. Například již v květnu 1949 se pět benešovských občanů snažilo uprchnout do západního Německa. Tři z nich byli zadrženi u Aše a zavřeni. Tzv. pokrokové obyvatelstvo tento čin odsoudilo. Zaměstnanci Cottony (pozdější Benar) například žádali, aby rodinní příslušníci byli vystěhováni z bytů. To se sice nestalo, ale stávající byty jim byly odebrány a přiděleny menší. Koncem roku 1950 se opět jedna rodina pokoušela uprchnout na západ. Šlo o rodinu železničáře Antonína Veznara s manželkou a 14letou dcerou. Byli zadrženi po cestě.

Odznaky pohraničnicků byly zavedeny roku 1954 jako čestné označení. Čestný odznak vzorný pohraničnick má tvar nepravidelné elipsy a je 46 mm široký a 51 mm vysoký. Odznaky byly vyráběny ze žlutého tombaku a jsou smaltované. Na stejnokroj se připevňovaly pomocí šroubu s maticí. Na zadní straně dole je přivařena destička s evidenčním číslem. (historiebnpl.cz)

ZLOBÍ VÁŠ POČÍTAČ?

Servis a prodej PC pro Děčín, Benešov, Jílové, Libouchec, Ústí n/L, Teplice

VY nikam nemusíte – MY přijedeme k vám.
Volejte-pište NONSTOP-v Jílovém a okolí jsme doma.

tel:730 904 272

email: pcgold@seznam.cz,

pro více informací navštivte naše nové stránky

www.pcgold-servis.cz

Prodej nových i repasovaných PC a notebooků, výhodné ceny - servis PC a notebooků.

POZOR!! - Přejděte do světa WINDOWS 10 za ceny roku 2019, předchozí verze končí.

Pokud nezvedáme telefon, pište sms, nebo mail.

Spisovatel Josef Willomitzer

Josef Willomitzer se narodil 17. dubna 1849 v Benešově n. Pl. a zemřel 3. října 1900 v Praze (pohřben byl na Olšanských hřbitovech). Willomitzer, německý spisovatel, publicista a básník, byl šéfredaktorem pražských německých novin „Zeitung Bohemia“ a členem spolku pražských německých spisovatelů a umělců „Concordia“.

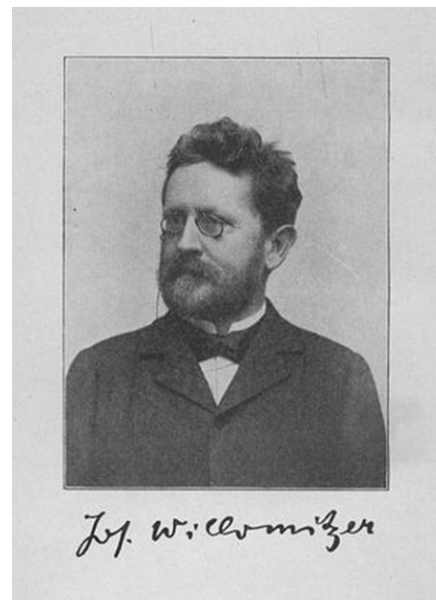
Jeho otec se živil jako právník. Poté, co jej přeložili do Chebu, žil tam s ním i J. Willomitzer. Otcova předčasná smrt zastihla mladého Willomitze v šesté třídě gymnázia. O dalších studiích pak již nepřemýšlel a nastoupil do učení k jednomu chebsko-františkolázeňskému knihkupci a vydavateli novin. V té době vznikly první Willomitzerovy humoresky. Také Chebské noviny otiskovaly příspěvky mladého Willomitze. Na tomto základě

povolal Willomitze Franz Klutschak (redigoval Zeitung Bohemia) do Prahy. Na konci sedmdesátých let 19. století již Willomitzer Bohemii společně s šéfredaktorem Josefem Waltrem řídil. Když Walter v roce 1889 zemřel, řídil již Willomitzer noviny sám. Šéfredaktorem byl v letech 1888–1900.

Josef Willomitzer byl ženatý a měl syna. Pod různými pseudonymy (Wilfred, Willo, Loky Josephus, Bohemund...) psal převážně pro mnichovské noviny „Münchner Jugend“. Působil jako mladý spisovatel. Mimo jiné napsal i text k jedné lidové písni (Štoss an du blasser Junge). Hodně se věnoval i poezii. Výběr z jeho děl: Nejnovější rukopis královohradecký (české dějiny tisíce a jedné noci) - hanlivá parodie. Německy Allerneuste Könihofer Handschrift. Poslední povídky a básně,

Humoresken in Vers und Prosa, Ins Blaue hinein-heiteren Geschichte, Lauter Unica, Heitere Träume, Německo – rakouský eskymák a mnohé další.

Vladimír Šefl, facebook.com/historiebnp1

Willomitzerův pomník v Benešově nad Ploučnicí

Na výstavbě pomníku tohoto významného novináře se dohodla Unie německého tisku s obcí Benešov nad Ploučnicí. Plány na zhotovení pamětní desky dodal liberecký architekt ing. Paul Artmann. Willomitzerův bronzový reliéf byl prací podmokelského sochaře Fritéze Tampeho. Samotná deska byla umístěna na starou hradební zeď mezi 300 let starou lípu a Válečnou vzpomínkovou kapli. Samotná oslava se konala v sobotu 2. října 1937 pod názvem „Veselý Willomitzerův večer“ u Černého koně (Slovany). Slavnostní odhalení se konalo následující den v 11.00 hod dopoledne. Slavnostní řeč přednesl Dr. Bacher z Prahy. Pro slavnostní hosty pak byla provedena prohlídka historické části města a památek. V hotelu Jelen se poté uskutečnil společný oběd. Willomitzerova deska se ztratila v květnových dnech roku 1945.

Vladimír Šefl,
facebook.com/historiebnp1

Willomitzerův pomník u kaple Bolestné matky boží a kostela. Foto: Luděk Smejkal